

Kandrigere fr. Bergen
den 11te Februar 1874.

Min kjære Edward!

Faddes er ikke længere
den man har været, og derfor maa
Du ikke vente store Ting af ham.
Da Mor og jeg nu sidde her i en
Eensomhed, og Mor har fordybet
sig i "Reiser og Qualiteter", saa vil jeg
forsøge om det er mig muligt at
male op noget paa Papiret til Dig.
Hvad det egentlig skal være, ved
jeg rigtig nok ikke, men finder jeg
ikke Stof der er bedre, saa kan jeg
jo tage mig til at skjænde end
te, saa bliver Du dog godt, og saa
saa er et ondtseligt Brev fra
Dig. Ja Tak skal Du have, min
kjære Ven, for Dit lange Brev,
det blev tilbøielig sat. Fødsel paa, og
vi ville gjerne være i fine Ulger,
maar vi blot, som denne Gang, ma
saa ride lidt Bistred om Jer.
Du kan tro det glædede os at høre
om Concerten, og at erfare at, Niels
ikke alene havde sunget, men end
og harrvende vakkert, vi vidste
jo ikke om hun havde noget af
sin Stemme tilbage, og Du kan
vel saaledes begribe at dette Ud
sagn beredde os en stor Glæde.
Vi ere saa udeover at Musik.

alene. Bustmiraklen om de hellige. Ting
I opvarte med derhjemme, er en Sjeld.
Jeg maatte ikke at jeg vilde give
eldstjilligt, endstjondt jeg jo er har
saa net noget at sætte med, for at
kunne overvære koncerten hos det;
siden. Pries forlod os, naar jeg jo er
engang naar Violin at glæde mig
ved, det var ikke ofte jeg hørte den,
men det var dog en Oplyselse naar
det stode. Vi faae haabet at Sønn-
eren om muligt vil bringe os no-
get i den Retning, ialfald faae et
da Cyseraer, og det er da værd at
høre. — I dag har vi haft meget spint
Vin, jeg har spadseret baade for
middag og Eftermiddag, men jeg er
og bliver stiv og ussel. Hele forrige
Aftne maatte jeg holde mig inde,
og var rigtig stummelig Mein; det
begyndte med heftig Ophæstelse, men
jeg var min egen Sag, og jeg har
de dygtige og hjertlige, Priesker.
Matthies Ballebarnet! min borden
me. Nat usfortroedent baade paa det
Ene og det Andet, og lod. Paa sove
i sin varme Seng, ta min er en. Der
er jeg mener naturligtvis Det, og
endstjondt jeg jo gjerne undtillende
en stiltillig Mand, saa synes jeg
nu naar er som uundværlig for et
to Gaender, og min Pien til den gode
Guld er Min den, at naar vil velsigne
kunde i enhver Stilling i Livet. Min
aften hos Balle i Bousim. Skubben

og bliver der inat; Sante Stamm, den
Stakkelt er bleven igjen i rogen Tid.
Imorgen agter jeg at spise Mid-
dag hos Schodings, jeg har været
den paa 4 Uger, jeg gaar næsten
aldrig ud til Middag, som før, her
Sante har jeg kun været en Gang
i dette Aar. Gaar var vi alle og
spiste Orestig hos John, men gift
paa No. 512, da stulde de i Fose-
lesningi jeg er blevet hjemme i No-
on Aften, og mærker tydeligt at
jeg er blevet meget gammelt; det
vil Du nok ogsaa finde om Gud
skjænter mig den Glæde at se Dig
aldre ungdom. Det er sandt, min
Nære Advarsel. Du maa forberede
Dig paa at døde mange Stikpiller
naar Du kommer hertil til Va-
ren, thi her skal være meget for-
andring over at Du ei benytter
de 300 Spid, som Du fik til erblitt-
ning at drage til Hølland, men
Dine Engagements i Hovedstaden
er ferle, Du begynder vel ogsaa at
ser er meget Misundelse. Gør den
fikt dem. — Jeg har intet Nyt igent-
lig at melde Dig. Det gaar smid-
godt i America, man giver gode
Lønge, men der er meget dyrt at
leve, saa jeg frygter man ikke for-
staa at lægge sig meget tilside.
Hemmeberg skal finde sig meget
ferment her i, og agter nok at
komme igjen til næste Vinter, han
skal have Concert paa Tirsdag.

har maattet love at spille noget med
ham, jeg veed ikke hvad det bliver,
John spiller næsten aldrig, saadit
er ikke saa godt for ham. Jeg fyf-
ter ham, H. er faar mange Tilhø-
rer, man er for godt kjendt nu, og Men-
snet trækker fuldt Hus som oftest
hører jeg. I April skal de, som vi
spille paa Nøllergadens Theater, Men-
ne her, og saa skriver jeg de næste
4. Maanedu bliver optaget af Opera,
Lydt og Sæund, det er jo ganske
forfærdeligt, men det lader sig til
at Ball har Penge til alt sundt.
Om de Ball høre vi Intet nu, Gud
ved hvor han optræder sig. Ved
du noget om Theatrum, er han
i Hovedstaden? Fisebrunderff har
jeg et set i hule Vinter, jeg undre
mig hvor det gaar ham. Her
bygges fundelles meget, og Rothougen
faar de stegt med, og. Nils Blins
skule er helt forsvunden naar du
attur ser Bergen. -
Ja nu er jo Teatret fuldt, og da
Men forlangst har forstødt Kaade
Beiser og Galilæer, og hviler paa
Septæm i Morshus & Arme, saa
er det ogsaa bedst at jeg forbaam
mig over brende og faar bunde i
der varme Seng. Klækken er H. ¹⁷⁸⁸
det er jo gaatide, Børchen blev just
ind i sit Sevelskient, og mig saa
Huset rystede. Godnat og Farevel
for denne Ting. Jeg haaber at Du
nive nogle Ting til. Nu omorgen
er det lige bunde fra mig og sig at de
Kjærlige Hilsener fra Mr. J. D. D.